

דף סז.

עין משפט א.ב.ג.

אה"ע סימן קב סעיף ד
עין לעיל סו: עין משפט א.ב.

דף סז:

עין משפט א.

אה"ע סימן קב סעיף ז

ז. ט. פ אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אחד כותב בשביל כולם ^א אפי' שלא במעמד כולם ^ק. אבל אמר כולכם כתובו ^ר, אחד כותב רק במעמד כולם.

אה"ע סימן קמא סעיף כא.כג.

כא. כב. אמר שנים מכם הוליכו גט לאשתי אף שהיה שם בן ואביו, יכולים שניהם להוליך ^ש.

כג. אמר כולכם הוליכו גט לאשתי אינו גט עד שכולם יוליכו ^ת. והיום תקנו חכמים שהאומר לרבים להוליך יאמר כל אחד מכם יוליך גט לאשתי.

פ. שם בגיטין ס"ז ע"ב.

צ. היינו בשליחות כולם וא"כ צריך שימנו אותו כולם כשלוחם. ועיין בתוס' רי"ד בסוגיא גיטין ס"ו ע"ב דמשמע מדבריו כן.

ק. ואם כל אחד ירצה לכתוב קצת בגט הרשות בידו, אולם הח"מ סיים דזה פסול משום דכתיב וכתב לה לשון יחיד ולא וכתבו, וכתב הב"ש דא"כ הפסול בתורף בלבד בב' סופרים וכן כתב רע"א, אבל הפר"ח מכשיר בב' סופרים אפי' בתורף.

ר. או שמנה מקצת מהם כ"כ הח"מ ס"ק י"ח וכרמב"ם ודלא כר"ן ורש"י.

ש. גיטין ס"ו ע"ב כרב פפי ורש"י שם. ודעת המהרש"ל דאין יכולים להיות אב ובנו לשלוחין היות ולא יכולים לחתום שניהם וכיון רבים דעתו על עוד אחד אחר, כ"כ הב"ש.

ת. מבריתא ס"ז ע"ב. ורבא שם.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קכ סעיף ט
עיין לעיל סו: עין משפט א.ב.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קכ סעיף יא

יא יד. תקנו חז"ל דהאומר לרבים לכתוב גט או לחתום או להוליך גט לאשתו יאמר דברים מפורשים: כל אחד מכם יכתוב גט לאשתי א, או כל שנים מכם יחתמו בגט זה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קכא סעיף א

א. אם הבעל לא היה בדעתו בעת הציווי, כגון אחזו קורדיקוס שהיא רוח רעה או הגיע לשכרותו של לוט, אין כותבין ע"פ ציווי זה אפי' כשיבריא ב.

א. ב. לא הגיע לשכרותו של לוט אין כותבין, ואם כתבו ונתנו הרי זה ספק גט ג.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קכא סעיף ה

ה ו. נשתתק ושאלוהו אם רוצה שיכתבו גט לאשתו בודקין אותו ד ג' פעמים לסירוגין חד לאו ותרי הן, חד הן ותרי לאו ה, וי"א דבודקין אותו בפירות שאינם נמצאים באותו זמן כלומר שנשאל אותו האם אתה

א. מימרא דרבא שם ס"ז ע"ב, ומ"מ אם לא אמר כן אלא סתם, דינו כמו שנתבאר אם אמר כולכם או לא אמר כולכם. ח"מ.

ב. גיטין ס"ז ע"ב ובמשנה ע' ע"ב כר"י. בשעת הציווי אם לא היה בדעתו הגט בטל לכו"ע דבר תורה, אבל בשעת הכתיבה אם לא היה בדעתו להטור הגט בטל ולרמב"ם פסול, ואם לא היה בדעתו בשעת נתינה כתב הב"ש דאפשר שגם לדעת הטור רק פסול, ורע"א כתב דלטור בטל, ועיין ב"ש ס"ק ה' ורע"א אות ב'.

ג. כלומר ספק אם הוא כשכרותו של לוט, כך היא גירסת הטור ברמב"ם, ועיין בב"י, והמ"מ כתב דהספק אם צ"ל תנו או דילמא דינו כמסוכן שלא צריך לומר תנו, ועיין בח"מ ודוחק הוא.

ד. שם במשנה ס"ז ע"ב. ולפי הירושלמי נשתתק היינו מתוך בוריו אבל מחוליו אנו תולים בחולשה ולא צריך בדיקה, כ"כ הב"ש.

ה. והרכנת הראש הוי כשמיעת קולו כיון שהוא מעשה בגופו, לא כן אם השיב לנו ע"י כתיבתו דלא הוי מעשה בגופו, וע"כ מהני ג' פעמים הרכנת הראש, כ"כ הח"מ בס"ק

רוצה שנקטוף לך מהאילן פרי זה ^א.

ה' מתוס', וכל זה לתירוצו ראשון ברא"ש בסוף פ"ו סי' י"ט, אבל לתירוצו שני שם מהני נשתתק ועונה ע"י כתיבתו, אפי' שבפקח לא מהני משום דהכא אקילו ביה רבנן.
^א. ועיין בב"י אי בעינן סירוגין בפירות, דיש צד שלא בעינן סירוגין בבדיקת הפירות כ"כ הח"מ. ודוקא בלשון אם נקטוף לך מהאילן פרי זה דבלי לקטוף אולי קיימים פירות אלו יבשים או מהקירור כמו שמצוי היום.